

Lieve mensen,

Bij het lezen van de teksten, die zo pas in de Lezingen van vandaag werden verkondigd, werd ik geraakt door de tijdloosheid van de vragen dwz toen en nu actueel? Vragen die de mens zich stelden zowel in het OT, tijdens het leven van Jezus als na Zijn terugkeer bij de Vader en heden ten dagen

De vraag over de verhouding van God met de mensen, van de mensen onder elkaar , zonder God of met God.....In onze cultuur een vergeten God?

Hoe radicaal is Jezus antwoord op deze vragen....

Laten we een tweetal teksten bevragen: I Tess 1,5c-10 en Mt 22,34-40

De tekst van de brief tussen de eerste christenen en de apostel is een bemoedigend antwoord op e geloofstwijfel Het was niet eenvoudig te blijven getuigen, het blijven uitvoeren van Jezus Boodschap

Ook toen leefde men in een vijandige wereld ten opzicht van Gods plan met de mensen. Moedeloos vragen de christenen naar de wederkomst van de Heer, waar blijft God, waar is de Verrezen Zoon...De apostel antwoord: Hou vol, NU reeds is Gods Geest door ons aller woord en daad, in al onze pogingen, het Gods Rijk aan het uitbouwen. Onze overwinning op al wat dodend is, is Nu al meebouwen aan Godsdroom.

De evangelie tekst van MT, met de boodschap van Jezus raakt ons diep in het hart.De Joodse Wet schrijft de levenswijze van het Godsvolk voor, de Sadduceeën, de Schriftgeleerden, de Farizeeën , zij die vertegenwoordigers zijn van de toenmalige maatschappelijke orde, en de Godsdienstige leiders, zij kennen elke letter van de Thora. Zij vragen een soms verstikkende navolging van al deze voorschriften, de lettertjes van het leven. Hun houding is bijna een wettisch levensloos contract tussen God en Mens, geen Verbond tussen God en Mens, een beloftevolle solidaire band tussen God en de mens, een band waar het Godsrijk uit groeit

De strikvraag die men Jezus stelt is de vraag, die ook vandaag zo actueel is; Wie of wat het eerst: de Gods-dienst of de mensen-dienst?

Wat door de Joden als een dilemma gesteld wordt, wordt door Jezus opengebroken; het is geen of/of, het is geen eerste of tweede gebod, geen rangschikking. Het is een gelijkwaardige opdracht, méér nog – één samen solidaire verbondenheid; Groeit onze Godsliefde, onze zorg voor de medemens wordt intenser, en groeit onze humanitaire inzet, de openheid naar God wordt een hemelse Oenbaring. God en mens in een totaal-engagement.

Luister naar de dynamiek van Jezus woord: Bemin met hart en ziel, met verstand en inzicht...

Als het ware met een genetische uitwisseling, echt een kind van de Vader, een Vader van het kind, voor elk ik, voor elke broer of zus in Jezus naam, samen Jezus Vader....

Wie bemint en bemind wordt durft zijn eigen kwetsbaarheid openbaren, delen met God en zijn gemeenschap Beminnen wordt zorgdragen, wordt delen in vreugd en bekommernis.

Beminnen wordt dan samen ,voor God, voor jezelf , en voor de anderen, bij voorrang de meest kwetsbare , met hart en ziel, Gods belofte te laten ervaren: Ik zal er zijn voor Jou.

Laten we God en elkaar danken, voor wat nu reeds bevrijdend gebeurt, en elkaar bemoedigen voor de realisatie van ons aller droom..

Laten we biddend en werkend voor elkaar God vragen zijn Rijk te mogen bouwen Nu en tot in eeuwigheid.